

Produktionen, selv om den bliver mindre, kunne ventes at blive bedre, saa at det ærede Medlems Betragtninger snarere ske Fyldest ved Bevillingen i dette Tilfælde. Altsaa fra denne Betragtningsside maatte det ærede Medlem jo særdeles bifalde Forslaget. Jeg kunde nævne det ærede Medlem endel Forfattere, om hvilke jeg antager, at vi dele Anskuelser, hvormed det Samme har været Tilfældet, de arbeide for stærkt og levere for mange Bøger. — Derefter kommer jeg endelig til et fjerde Punkt, som jeg vil tale med det ærede Medlem om. Det ærede Medlem tør ikke for sin finantzielle Samvittighed stemme for en Bevilling af 5,000 Kr. aarlig, inden Thingets Medlemmer ere blevne nøie oplyste om Spørgsmaalet, eller disse Forfatterinders Bærker have været fremlagt paa Bæstestuen mellem anden og tredje Behandling, saa at Alle kunde faae Leilighed til at undersøge dem og han selv med, thi han kjender dem jo heller ikke. (Udfrydelse af Brandes). Ja, de Prøver, han har viist paa sin Kundskab i saa Henseende idag, ere da ikke overbevisende. Jeg siger ikke Noget til denne ny Theori for Afstemningen, naar vi kunde udføre den, men jeg frygter for, at det ærede Medlem allerede i den Tid, han har været her i Rigsdagen, har slugt mange Kameler, og at han nu vil begynde at affte Nyggen. Det ærede Medlem har vist stemt for mange Forslag, uden at forlange dem saaledes oplyste og uden at have det Begreb om Sagen, som han har om dette Spørgsmaal, og dersom vi nu skulle ind paa denne nye Theori, at, fordi et enkelt Medlem ikke har forstaaet, hvad han burde have forstaaet, saa vil han have forkastet et saadant af Ministeren stillet og af Finantsudvalget tiltraadt Forslag, vilde Naret ikke slaa til til Finantslovsbehandling, og saa vil jeg ogsaa raade det ærede Medlem til ikke blot i dette lille Spørgsmaal at gennemføre Principet, men som en alsidig Følkethingsmand gennemføre det paa alle de Forslag, han skal stemme over, og spørge: hvorledes vil jeg komme over dette Afstemningspunkt og over det næste osv., og jeg vil raade det ærede Medlem til saa ikke at stemme for et eneste Vædringsforslag og tilsidst stemme imod hele Finantsloven, fordi den indeholder Forslag, som det ærede Medlem ikke saaledes er inde i, at han er absolut overbevist om, at det er rigtigt. Ja, det ærede Medlem ser, hvorledes hans Principer vende sig imod ham selv. Denne lille Bevilling skal han absolut have en lang Tid til at faae oplyst, medens han uden videre gaar ind paa store Bevillinger, uden at forlange Noget som helst oplyst. Det er ganske vist mindre principrigtigt. Hvorvidt det æ-

rede Medlems Stilling i denne Sag gjør Gavn for Literaturen, skal jeg ganske henstille.

Winther: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) vilde ligesom lægge et Ansvar paa Finantsudvalget, fordi det ikke her havde nævnt de Forfatterinder, der skulde understøttes med 5,000 Kr., og han mente, at man jo aldeles ikke vidste, om de vare Forfatterinder, eller kjendte deres Bærkers Bestaenhed. Der maa jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad der maatte har Betydning for ham . . . (Uro i Salen). Da jeg netop gjerne vilde høres af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, skal jeg gjentage det, jeg sagde før. Jeg sagde, at ærede Medlemmer maatte dog, forinden de dablede Finantsudvalget, fordi det ikke har anført Navnene paa de Personer, som efter Ministerens Forslag skulde understøttes med de 5,000 Kr., erindre, at det er Ministeren, der har gjort Forslaget, det er Ministeren, der har nævnt de Navne, som ere komne i Betragtning. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg tror, at det maatte være Ministeren, man maatte have henvendt sig til, naar der skulde føres Anfe over, at Navnene ikke vare saa korrekte, som de burde være. Hvad min Stilling til denne Sag angaar, skal jeg ikke videre indlade mig derpaa. Det forekommer mig, at det er blevet tilstrækkelig oplyst her, at man ved denne Leilighed er gaaet frem paa samme Maade, som oftere har været Tilfældet, naar Sagen har dreiet sig om Personer, nemlig, at man saavidt muligt har ladet Debatten om Personer blive ude af Thinget, og navnlig, naar de forskellige politiske Partier ere blevne enige om visse Forslag, som angaa Personer, har det, saalænge jeg kan huske, været Tilfældet i Rigsdagen, undtagen iaar, at man har viist Tilbageholdenhed i saa Henseende; men det kan jo være, at jeg er saa gammel, at jeg ikke rigtig kan fatte de nye Bestræbelser. Mig forekommer det imidlertid, at der er en Bemærkning af Ordføreren, som har og altid vil have sin Gyldighed ogsaa i den nye Tid, og det er, at man ikke paa en haanlig Maade skal angribe Fraværende, der ikke kunne forsvare sig. Jeg tænker, at denne Bemærkning ogsaa i Fremtiden vil komme til at gjælde. Saaledes har det altid været Skik og Brug i Danmark, jeg kan sige, netop indtil igaar. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) raadede Thinget til at gaa følgende Vej: De, der vare enige med ham, skulde idag stemme imod dette Forslag, og saa kunne de, naar de havde faaet Oplysninger, til 3die Behandling sætte det ind